

[Morten Lange.]

Jeg skal begrænse mig væsentligt mere. Det forekommer mig, at de to forslag til beslutning, der her foreligger, kunne de ærede forslagsstillere godt have gjort sig lidt mere ulejlighed med. Det er områder, som medlemmer af det forslagsstillende parti har et særdeles godt kendskab til, og det havde kun været på sin plads, om forslagsstillerne i hvert fald nu, da de kommer anden gang med de samme forslag, var gået noget videre og havde skitseret, hvad det var for tanker, de ønskede gennemført. Det er jo temmelig typisk, at man næsten ikke kan undlade over for disse forslag at komme med sin almindelige sympati — det ærede medlem hr. Niels Ravn var endog næsten sympatisk — og det skyldes naturligvis, at forslagene er formuleret i så vag almindelighed, at de må fremkalde denne passende sympati, som man møder f. eks. ved begravelser og lignende tilfælde; men det vil være væsentligt for vor stillingtagen til problemerne, at de ærede forslagsstillere gør tankerne væsentligt mere klare.

På den anden side er der peget på to områder, hvor det forekommer mig, at en lovgivningsmæssig indsats er særdeles nødvendig; det gælder ikke mindst spørgsmålet om fradrag af underskud på landejendomme, som ikke drives af egentlige landbrugere. Jeg kan blot undre mig over, at den højtærede finansminister ikke for længst har gjort noget mere ved det spørgsmål, for nu kan man selvfølgelig sige, at det er svært — og det har vi hørt nogle gange — men det er nok hellere ikke sværere, end at det lader sig gøre.

Det er nu ca. 2 timer — eller knap nok det — siden vi her i folketinget vedtog, at lønmodtagerne ikke skulle have deres fradrag ført à jour, for det var der ikke råd til. Og så kan vi her pege på et område, hvor der findes meget store skattemæssige fordele for visse skatteborgere, og det lader man bare ligge, fordi det åbenbart er temmelig svært at pille ved det. Jeg kunne have undt den højtærede finansminister eller hans forgænger en lille smule mere energi til at tage fat på dette spørgsmål, for der er adskillige millioner i det, som kunne fordeles langt rimeligere, i stedet for blot at sige, når vi kommer til de nemme sager: ja, dem kan vi jo nok snarere komme igennem med.

Det er i det hele taget sådan, man herhjemme prøver at klare beskatningsproblemerne, nemlig ved at klare dem på den nemme måde. Ved ligningen kan man jo se efter, om der er en lønmodtager, der fejlagtigt har trukket 12 øre fra, og så kan man knalde ham; men de store og svære sager lader man ligge. Hvis det skal være fremtiden for dansk skattelovgivning, så må det blive værre og værre.

Jeg håber, den højtærede finansminister vil benytte den givne lejlighed til at sætte sit udmærkede ministerium i gang med at få lavet de lovforslag, som hører sammen med det foreliggende forslag til beslutning, for vi trænger så sandelig til dem. Og det har videre perspektiver, for er der ret mange af den slags underskudsgivende bedrifter, hvor underskuddet fremkommer af skattemæssige årsager, vil det jo få indvirkning på meget mere end blot skatteligningen. Det vil også påvirke landbrugets forrentningsprocent, der igen bliver anvendt som argument for at skaffe mere støtte til landbruget, og altså med andre ord på et ikke helt korrekt grundlag; således er der i virkeligheden en hel del sammenhæng.

Hvad angår spørgsmålet om en rigtigere skattemæssig behandling, kan jeg altså give udtryk for al mulig varm sympati og håbe, ikke alene at forslaget må føre frem til en beslutning, men at den højtærede finansminister vil komme beslutningen i forkøbet og se at få udarbejdet de pågældende lovforslag i en sådan form, at vi kan tage stilling til dem.

Hvad endelig angår etableringslansproblematikken, kan jeg sige ganske enkelt, at mit parti har en varm sympati for den slags etableringslån, at vi rent konkret ønsker dem ydet som statslån, at vi er meget villige til at snakke om afdragsfrihed mod en fast prioritet i de pågældende ejendomme, og at vi samtidig mener, at de pågældende midler med stor sandsynlighed kan tages af de for rundelige midler, der er afsat til landbrugsstøtte på andre og langt mindre rationelle måder. Pengene findes; de skal blot ompostes, og jeg tror ikke, det vil volde stor vanskelighed at finde frem til en mere rimelig, mere rationel og mere langsigtet investering af de penge, som i øjeblikket bruges, forholdsvis kaotisk, til landbrugsstøtte.